

4/1996

HINTA- JA PALKKA- TIEDOTE

Tässä numerossa mm.

■ ECU:n hinta?

■ Ansiotasoindeksi II/1996

■ Kuntien kuukausipalkat 1995

■ Asuntojen hinnat II/1996

■ Valtion kuukausipalkat 1995

■ Tuottajahinnat heinäkuussa 1996

TILASTOKIRJASTO

136 001 3084

Hinta- ja palkkatiedote 4/1996

3 ECU:n hinta?

PALKAT

6 Ansiotasoindeksi II/1996

8 Kuntien kuukausipalkat 1995

10 Valtion kuukausipalkat 1995

11 Julkisen sektorin tuntipalkat IV/95

TYÖTAISTELUT

12 Työtaistelut 1995

HINNAT

14 Asuntojen hinnat 1995

15 Asuntojen hinnat II/1996

17 Tuottajahinnat heinäkuussa 1996

19 Indeksitaulukko

Hinta- ja palkkatiedote sisältää ajankohtaista ja tiivistettyä tilastotietoa hinnoista, palkoista ja työtaisteluista.

Aikaisempien numeroiden aiheina ovat olleet mm.

- Ansiokehitys ja palkkaerot (3/1995)
- Kansainväliset palkkavertailut (4/1995)
- Työntekijän työtunti maksaa teollisuudessa 108 mk (5/1995)
- Inflaatioharhat (6/1995)
- Uusi laskutapa asuntojen hintaindekseille (1/1996)
- Itä-euroopan maiden ostovoimapariteetit (2/1996)
- Kansainvälisiä palkkavertailuja (3/1996)

Tiedote ilmestyy kuusi kertaa vuodessa, englanninkielinen kooste kerran vuodessa.

SVT Suomen Virallinen Tilasto
Palkat 1996:13

Helsinki 7.10.1996

Julkaisun tiedot vapaasti lainattavissa. Lainattaessa mainittava lähteeksi Tilastokeskus.

ISSN 0784-8374/Palkat
ISSN 0789-2462/Hinnat

Taitto: Hilikka Lehikoinen

Tiedustelut
(09) 17 341

Anna-Leena Wickstrand/
Palkat
Kaisa Weckström-Eno/
Hinnat

ECU:N HINTA?

EMU:n kolmannen vaiheen liittymisehtoja ovat julkisen talouden vajeen ja velan enimmäistaso sekä hintatason vakautta ja pitkiä korkoja koskevat ehdot. Lisäksi keskeinen kriteeri on valuuttakurssin vakaus. Kolmannen vaiheen alkamispäiväksi sovittiin vuoden 1995 joulukuussa Eurooppaneuvoston Madridin kokouksessa 1.1.1999, joka on myös Maastrichtin sopimuksen mukaisesti alkamisen takaraja. Tällöin

syntyy yhteinen valuutta euro joka kuitenkin otetaan seteleinä ja kolikkoina käyttöön viimeistään kolme vuotta myöhemmin.

ERM-mekanismin tehtävä EMS:ssä on asettaa rajat siihen osallistuvien valuuttojen välisille vaihteluille kiinteän ECU-kurssin ympärillä. Nämä ovat tällä hetkellä 15 % keskikurssin molemmin puolin. Vaikka keskikurssit ilmaistaan ECU:ina, interventiorajat määrätään bilateraaliselta pohjal-

ta. Tilanteessa jossa valuutat ovat ylittäneet nämä rajat toisiinsa nähden on keskuspankkien suoritettava interventio markkinoille taatakseen että valuutat pysyvät niille asetetuissa rajoissa. Yksikään maa ei saa yksipuolisella päätöksellä devalvoida tai revalvoida valuuttaansa vaan valuuttakurssien muuttamisesta on sovittava yhteisesti ERM:iin osallistuvien maiden ja Komission välillä.

Ostovoimapariteetti

Ostovoimapariteetit ovat hintasuhteita jotka perustuvat maiden väliin hintavertailuihin. Valuuttojen vaihtokursseja ei vertailussa tarvita, sillä hintavertailut antavat suoraan tuloksenaan rahayksikköjen väliset arvosuhteet, ostovoimapariteetit. Nämä ns. PPP-kurssit kuvaavat maiden valuuttojen todellista ostovoimaa. Kun niiden arvot jaetaan vastaavilla vaihtokursseilla, tuloksena saadaan maiden hintatasot. Ostovoimapariteetti on maan valuutan todellinen ostovoiman mukainen vaihtokurssi. Muunnettaessa tietty rahasumma ostovoimapariteetin muiden maiden valuuttoihin, rahasummalla saadaan näissä maissa sama määrä tavaroita ja palveluksia. Ostovoimapariteettiteorian mukaan vapaakaupassa maailmanmarkkinoilla kaupattavien tavaroiden hinnat pyrkivät tasoittumaan. Kansainvälisissä vertailuissa tarvitaan vertailukelpoista tietoa esimerkiksi eri maiden bruttokansantuotteen tasosta ja sen koostumuksesta. PPP-kurssien pääasiallinen käyttö onkin muuttaa eri maiden BKT-tiedot samaan mitayksikköön siten, että vältetään

valuuttakurssien yli- tai aliarvostamisen mukanaan tuomilta ongelmilta. Pelkästään valuuttakursseja käyttämällä saadaan korkean hintatason maa näyttämään varakkaammalta kuin se onkaan. Vaihtoehtoinen parempi tapa on käyttää ostovoimapariteetteja, jotka voidaan laskea usealla eri tavalla.

Ostovoimapariteettien laskenta tapahtuu kolmessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa kerätyistä hinnoista muodostetaan hintasuhteet eri hyödykkeille ja palveluille. Esimerkiksi jos maitolitra maksaisi Suomessa 4,20 FIM ja Ruotsissa 6,8 SEK, olisi se ostovoimapariteetti 0,62. Kun hyödykepariteetit on las-

Taulukko 1. Valuuttakurssit ja ostovoimapariteetit heinäkuussa 1996

Valuutan markkanoteeraus	Valuuttakurssi	Ostovoimapariteetti	Valuuttakurssin ja ostovoimapariteetin erotus	Markan yli (+)/ali(-) arvostus %
Saksan markka	3,0495	2,9461	0,1034	-3,39
Ranskan frangi	0,9006	0,9150	-0,0144	1,60
Italian liira	0,0030	0,0037	-0,0007	23,33
Hollannin guilder	2,7171	2,8955	-0,1784	6,56
Belgian frangi	0,1480	0,1631	-0,0151	10,20
Luxembourgien frangi	0,1480	0,1520	-0,0040	2,70
Englannin punta	7,128	9,2098	-2,0818	29,21
Irlannin punta	7,354	9,4176	-2,0636	28,06
Tanskan kruunu	0,791	0,6909	0,1001	-12,65
Kreikan drakhma	0,0193	0,0275	-0,0082	42,49
Espanjan peseta	0,0361	0,0479	-0,0118	32,69
Portugalin escudo	0,0297	0,0496	-0,0199	67,00
Itävallan shillinki	0,4334	0,4348	0,0014	0,32
Sveitsin frangi	3,7178	2,9178	0,8000	-21,52
Ruotsin kruunu	0,6909	0,6127	0,0782	-11,32
Islannin kruunu	0,0687	0,0717	-0,0030	4,37
Norjan kruunu	0,7113	0,6639	0,0474	-6,66

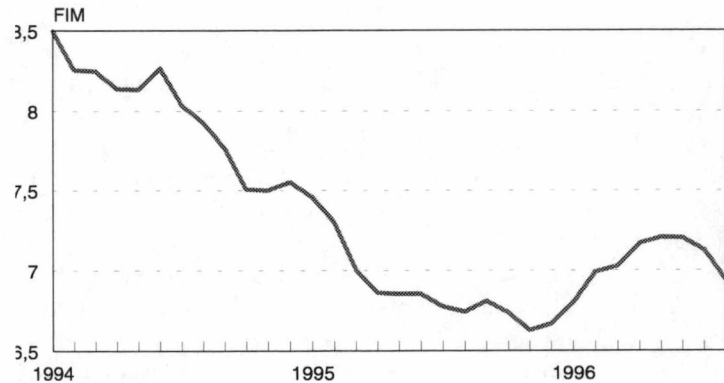
kettu, muodostetaan hyödykeryhmittäiset painottamattomat pariteetit kyseiseen ryhmään sisältyvien hyödykkeiden hintasuhteiden keskiarvona. Lopulta hyödykeryhmittäiset pariteetit yhdistetään käyttämällä painoina kunkin maan menotietoja jolloin saadaan painotetut pariteetit jokaiselle aggregointitasolle aina BKT:hen asti.

Taulukon 1. luvut on laskettu käyttämällä vuoden 1994 EKS-menetelmällä tuotettuja EU:n BKT-pariteetteja joita on viety eteenpäin väliaikaisen yhtenäistetyin kuluttajahintaindeksin ja valuuttakurssien muutoksia (menetelmästä k.s. Kansainvälinen BKT- ja hintaverailu, Tilastokeskuksen Tutkimuksia 150). BKT-pariteetit sisältävät yksityisen kulutuksen lisäksi julkisen kulutuksen, investoinnit, varastojen lisäyksen ja viennin ja tuonnin. Väliaikainen yhtenäistetty kuluttajahintaindeksi on muodostettu EU-maiden kuluttajahintaindekseistä siten, että vähiten vertailukelpoiset kulutusryhmät on jätetty pois kansallisista indekseistä ja joissain maissa indeksiin on lisätty tiettyjä kulutusryhmiä. Vuoden 1997 alusta tullaan EU-jäsenmaissa julkaisemaan yhtenäistettyä kuluttajahintaindeksiä jota käytetään arvioitaessa Maastrichtin sopimuksessa asetettua hintatason vakauden ehtoa jäsenmaissa.

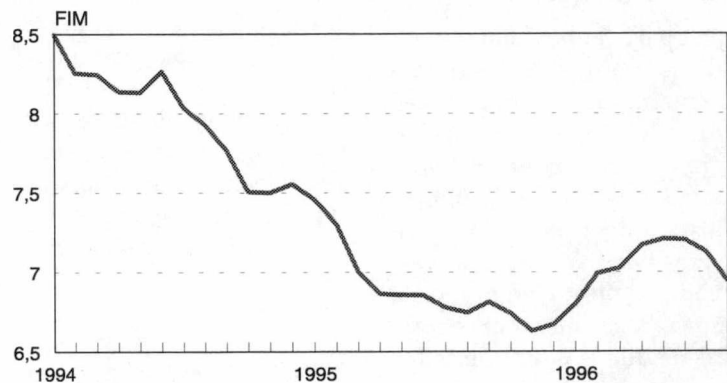
Kuluvan vuoden heinäkuussa Saksan, Ranskan, Hollannin, Luxemburgin, Itävallan, Islannin ja Norjan valuuttojen noteeraukset Suomen markkoissa ovat olleet lähellä ostovoimapariiteetin mukaista arvoa. Sen sijaan halvan hintatason maihin eli Portugaliin, Kreikkaan ja Espanjaan sekä Englantiin, Irlantiin ja Italiaan nähden markka oli selvästi yliarvostettu ostovoimapariiteettiin verrattuna. Ruotsin ja Tanskan kruunuihin sekä Sveitsin frangiin verrattuna markka oli laskelman mukaan puolestaan aliarvostettu.

Ostovoimapariiteetin ja valuuttakurssin suhde vaihtelee huomattavasti eri valuutoilla. Keskimääräisessä tarkastelussa valuuttojen

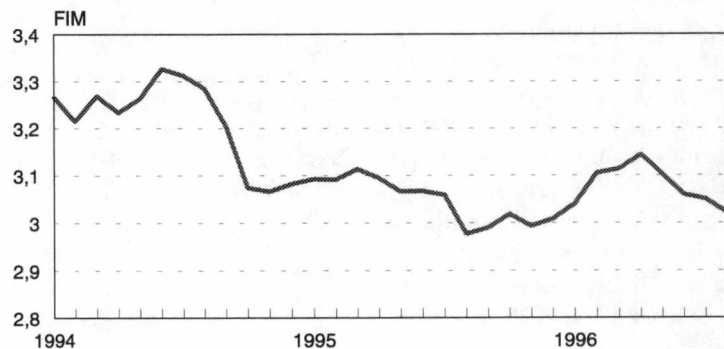
RUOTSIN KRUUNUN KESKIKURSSI
tammikuu 1994 – elokuu 1996

ENGLANNIN PUNNAN KESKIKURSSI
tammikuu 1994 – elokuu 1996

SAKSAN MARKAN KESKIKURSSI
tammikuu 1994 – elokuu 1996

painotuksella on siten periaatteessa merkitystä. Vertailu voidaan kuitenkin tehdä myös ECU:uun. Laskemalla ECU:n suhteen ostovoimaparieteetti samalla tavalla kuin taulukon 1 valuutoille saadaan tulokseksi, että heinäkuussa ECU:n ostovoimaparieteetti ylitti sen markkamääräisen noteerauksen 9,9 prosentilla (ECU:n kurssi oli tuolloin 5,82 mk). Tulokset ovat varsin samanlaisia laskettaessa valuuttakursseista ja ostovoimaparieteeteista BKT-painoin, ECU-painoin tai ns. kauppapainoin painotettuja keskiarvoja.

Taulukossa 2 on ostovoimaparieteetteja tarkasteltu myös Saksan markkoissa. Saksan markkaan verrattuna ECU:n ostovoimaparieteetti ylittää Saksan markkoissa mitatun noteerauksen noin 15 prosentilla.

Edellä olevissa tarkasteluissa ostovoimaparieteetit on laskettu koko BKT:n tasolta. Jos tarkastelu tehtäisiin käyttämällä ainoastaan yksityisen kulutuksen hintatasojen perusteella (kuva) laskettuja pariteetteja, olisi Suomi suhteellisesti kalliimpi ja markka siten enemmän yliarvostettu.

Suhteelliset hintatasoindeksit

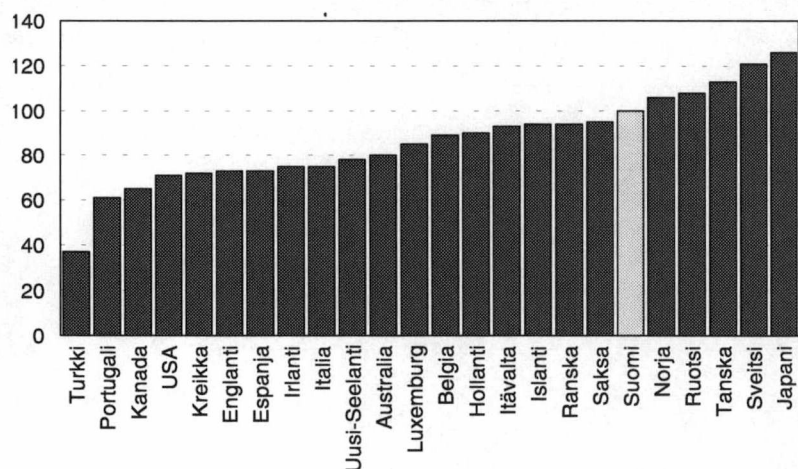
Eri tuotteiden hintasuhteet vaihtelevat maittain ja kulutustottumuksetkin eroavat toisistaan. Yksityisen kulutuksen hintatasoja verrataan kotitalouksien kulutuksen mukaisilla hyödykekoreilla.

Kuvion yksityisen kulutuksen hintatasoindeksit on saatu jakamalla maiden PPP-kurssit vastaavilla vaihtokursseilla. Sen mukaan Suomi oli toukokuussa Pohjoismaiden halvin maa mutta EU-maista neljänneksi kallein. OECD-maista Suomi on seitsemänneksi kallein.

Taulukko 2. EU-valuuttojen valuuttakurssit ja ostovoimaparieteetit heinäkuussa 1996 suhteessa Saksan markkaan.

Valuutan markkanoteeraus/ Saksan markkanoteeraus	Valuuttakurssi suhteessa Saksan markkaan	Ostovoimaparieteetti suhteessa Saksaan	Valuuttakurssin ja ostovoima- pariteetin erotus	DEM yli- (+) / ali- (-)arvostus %
Saksan markka	1	1	0	0,0000
Ranskan frangi	0,2953	0,3155	-0,02017	6,83
Italian liira	0,00099	0,0013	-0,00031	31,31
Hollannin guilder	0,891	0,9735	-0,0825	9,26
Belgian frangi	0,04853	0,0555	-0,00697	14,36
Luxembourgien frangi	0,04853	0,0517	-0,00317	6,53
Englannin punta	2,3374	3,0191	-0,68167	29,16
Irlannin punta	2,4115	3,2228	-0,81126	33,64
Tanskan kruunu	0,2593	0,2414	0,01799	-6,94
Kreikan drakhma	0,00633	0,01	-0,00367	58,00
Espanjan peseta	0,01184	0,0167	-0,00486	41,05
Portugalin escudo	0,00974	0,0175	-0,00776	79,67
Itävallan shillinki	0,14212	0,1487	-0,00658	4,63
Sveitsin frangi	1,21915	1,0125	0,20665	-16,95
Ruotsin kruunu	0,22656	0,2254	0,00116	-0,51
Islannin kruunu	0,32792	0,3549	-0,02698	8,23
Norjan kruunu	0,02253	0,0239	-0,00137	6,08
Suomi	0,23325	0,2303	0,00295	-1,26

YKSITYISEN KULUTUKSEN HINTATASOINDEKSIT
TOUKOKUUSSA 1996
Suomi = 100

Lähteet Eurostat: Vuoden 1994 tulokset

OECD: Main Economic Indicators

Suomen Pankki: Rahoitusmarkkinat

ANSIOTASO NOUSI VUODEN TOISELLA NELJÄNNEKSELLÄ 3,9 PROSENTTIA

Ansiotasoindeksi mukaan palkansaajien säännöllisen työajan ansiot olivat kuluvan vuoden huhti-kesäkuussa keskimäärin 3,9 prosenttia suuremmat kuin vastaavana aikana vuotta aiemmin. Koska kuluttajahinnat nousivat samanaikaisesti 0,6 prosenttia, reaaliensiot kasvoivat 3,2 prosenttia.

Syksyllä 1995 solmittiin kahden liittokohtaisen sopimuskierron jälkeen kaksivuotinen tulopoliittinen kokonaisratkaisu, jonka hyväksyivät lähes kaikki työnantaja- ja palkansaajajärjestöt. Sopimus on voimassa vuoden 1998 tammikuun loppuun saakka ja sen mukaan palkkoja nostettiin marraskuun 1995 alussa 180 markkaa kuukaudessa tai 105 penniä tunnissa, kuitenkin vähintään 1,8 prosenttia. Lokakuun 1996 alun yleiskorotus nostaa kuukausipalkkoja edelleen 110 markkaa ja tuntipalkkoja 65 penniä vähimmäiskorotuksen ollessa 1,3 prosenttia. Tulopoliittisen kokonaisratkaisun muoto ja laaja-alaisuus tasoittavat eri palkansaajaryhmien ansiokehitystä sopimuskauden aikana.

Voimassa olevan tulopoliittisen kokonaisratkaisun mukaiset palkan- ja korotukset nostivat vuoden 1996 toisen vuosineljänneksen ansiotasoa 2,6 prosenttia edellisen vuoden vastaavaa neljänneksestä. Ns. "vanhat sopimukset" eli edellisellä, liittokohtaisella sopimuskierron sovitut korotukset kohottivat ansiotasoa keskimäärin 0,7 ja palkkaliukumia 0,6 prosenttia.

Vuoden aikana ansiotaso nousi yksityisellä sektorilla keskimäärin 3,8 prosenttia, valtiolla 3,3 ja kunnissa 4,0 prosenttia. Kuluvan vuoden kahden ensimmäisen neljänneksen aikana palkkojen nousun ennakoitiin hidastuvan kaikilla sektoreilla jonkin verran ja sektoreiden välisen ansiokehityksen tasoittuvan. Kun vuoden 1995 toisella neljänneksellä suurimman ja pienimmän nousuprosentin välinen ero oli 2,9 prosenttiyksikköä, ennakoitiin eron olevan vuoden 1996 vastaavalla neljänneksellä vain 0,7 prosenttiyksikköä.

Palkansaajien säännöllisen työajan keskiansio oli huhti-kesäkuun ennakkotietojen mukaan lähes

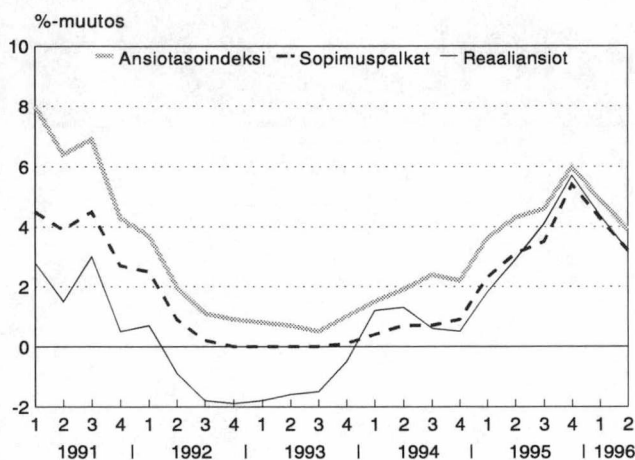
10 600 markkaa kuukaudessa. Miesten kuukausikeskiansio oli runsaat 11 600 markkaa ja naisten vajaat 9 500 markkaa. Kuukausipalkkaa saavien keskiansio oli 11 000 markkaa ja tuntipalkkaa saavien 9 300 markkaa kuukaudessa.

Ansiotasoindeksi kuvaa palkansaajien säännöllisen työajan bruttomääräisten keskiansioiden muutosta neljännesvuosittain. Säännöllisen työajan ansio sisältää peruspalkan lisäksi vain ns. säännöllisen työajan lisät, kuten ikä-, kokemus- ja palvelusvuosilisät sekä ammattipätevyyden, tehtävän ja toimipaikan sijainnin perusteella maksetut lisät. Palkoista ei ole vähennetty veroja eikä veroluonteisia maksuja. Säännöllisen työajan ansio ei siten sisällä mm. ylityökorvauksia eikä välillisiä, ei-tehdyn työajan palkkoja, kuten loma-ajan palkkaa ja lomarahaa.

Reaaliensioden kehitys elpynyt

Ansiotasoindeksin mukaan vuonna 1995 kaikkien palkansaajien nimelliset keskiansiot kohosivat 4,7 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna. Palkkoja nostivat erityisesti syksyn keskitetyn ja kevään liittokohtaisten tulosopimusten mukaiset korotukset sekä jossain määrin myös yrityskohtaiset ja rakenteelliset liukumia. Vastaava nimellisuus vuonna 1990 oli 9,2 prosenttia. Koska inflaatio pieneni vastaavana aikana kuudesta yhteen prosenttiin, oli reaaliensioden nousu vuonna 1995 suurempi (3,7%) kuin vuonna 1990 (3,0%). Syvimmän laman aikana ansiokehitys oli epätasaista ja palkkaerot kasvoivat palkansaajaryhmien välillä johtuen mm. liittokohtaisista sopimuksista. Vuosina 1992 ja 1993 reaaliensiot keskimäärin jopa laskivat, koska

ANSIOTASOINDEKSIIN SOPIMUSPALKKAIKSI JA REAALIANSIÖIDEN VUOSIMUUTOS

palkkoihin ei tehty lainkaan sopimuskorotuksia ja inflaatio oli nykyistä korkeampi.

Teollisuudessa nopein palkkakehitys

Toimialoittain tarkasteltuna nimellispalkat ovat nousseet 1990-luvulla eniten teollisuudessa, jossa ansiotaso oli vuoden 1996 toisen neljänneksen ennakkotiedon mukaan keskimäärin 27,1 prosenttia korkeampi kuin vuonna 1990. Myös rahoitustoimialalla palkat ovat ansiotasoindeksin mukaan kohonneet keskimääräistä ripeämmin huolimatta rahoituslaitosten suurista vaikeuksista. Rahoituksen ansiotasoindeksiä ovat nostaneet pankkien 1990-luvun alun suopean palkkakehityksen ja syksyn 1993 sopimuskorotuksen lisäksi myös rakenteelliset muutokset. Pankkikriisin aiheuttaman henkilöstörakenteen muuttumisen ja vuoden 1993 palkankorotusten yhteydessä sovitun työajan pidennyksen takia indeksin pisteluku on saattanut nousta henkilöllistä palkkakehitystä nopeammin, koska ansiotasoindeksissä ei voida kokonaan eliminoida rakenteellisten muutosten vaikutusta keskiansioihin. Hitaimmin nimellispalkat ovat kehittyneet rakentamisessa, jossa keskimääräinen ansiotaso on vuodesta 1990 noussut 7,9 prosenttia. Erityisesti talonrakentamisessa koko kansantalouden varovainen ja teollisuuden osin jopa voimakas elpyminen ei ole vielä riittävästi parantanut yritysten kannattavuutta eikä alan työllisyyttä. Siksi talonrakentamisen tuntipalkkaisten työntekijöiden keskiansiot eivät ole viidessä vuodessa nousseet juuri lainkaan ollen ennakkotietojen mukaan vuoden 1996 toisella neljänneksellä vain 1,9 prosenttia korkeammalla tasolla kuin vuonna 1990.

Kunnissa ansiokehitys elpynyt

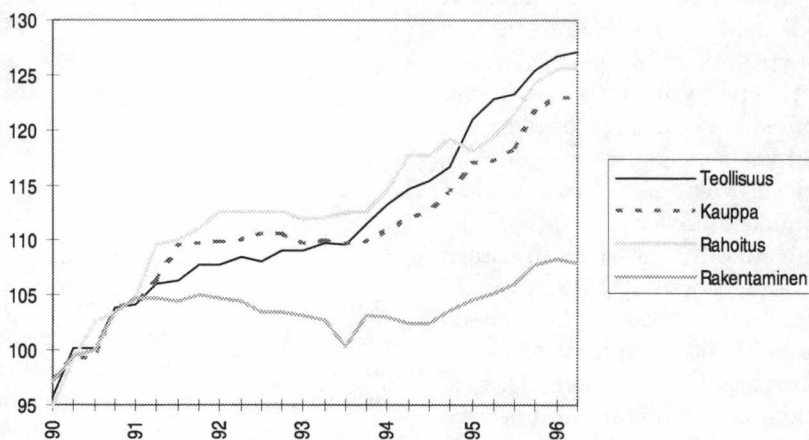
Vuosikymmenen alussa nimellispalkat kohosivat ripeimmin kuntasek-

torilla. Vuonna 1993 keskimääräinen ansiotaso oli kunnissa 11,7 prosenttia, yksityisellä sektorilla 8,8 ja valtiolla 7,1 prosenttia korkeampi kuin 1990. Vuodesta 1993 lähtien kansantalouden elpyminen on vauhdittanut eniten yksityisen sektorin palkkakehitystä, jossa ansiotaso oli 1996 toisella neljänneksellä 21,3 prosenttia korkeampi

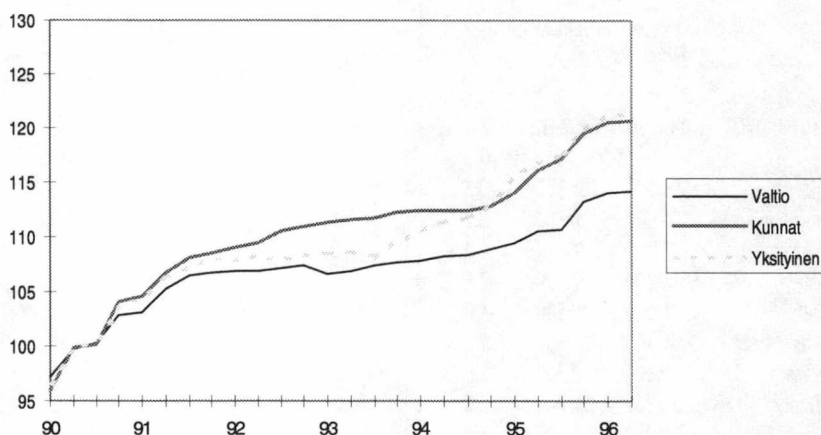
kuin 1990. Kunnissa henkilöstön keskiansiot ovat nousseet lähes yhtä nopeasti kuin yksityisellä sektorilla eli ennakkotiedon mukaan 20,7 prosenttia vuodesta 1990 vuoden 1996 huhti-kesäkuulle. Valtiolla palkat nousivat vastaavana aikana hitaimmin eli 14,2 prosenttia.

Lähde: Ansiotasoindeksi 1996, 2. neljännes

ANSIOTASOINDEKSI TEOLLISUUDESSA, KAUPASSA, RAHOITUKSESSA JA RAKENTAMISESSA 1990-LUVULLA

ANSIOTASOINDEKSI ERI SEKTOREILLA 1990-LUVULLA

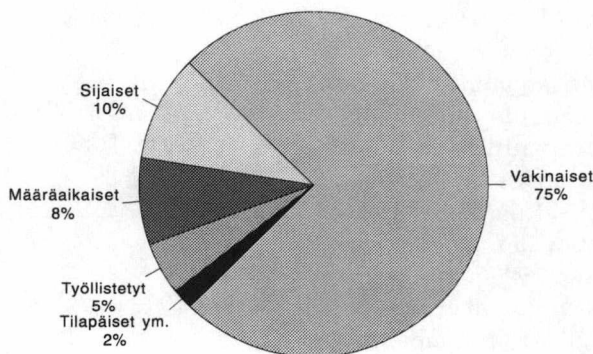
KUNTIEN KUUKAUSIPALKKAISTEN KOKONAISANSIOT NOUSIVAT LÄHES 5 PROSENTTIA

Kuntasektorin palveluksessa oli lokakuussa 1995 runsaat 430 000 työntekijää, josta 402 000 kuukausipalkkaista. Edelliseen vuoteen verrattuna kuukausipalkkaisen henkilöstön määrä on pysynyt lähes ennallaan.

Samalla kun kunnat ovat vähentäneet koko-aikaisten kuukausipalkkaisten määrää, ovat ne lisänneet tilapäisen ja määräaikaisen henkilöstön sekä työllistettyjen määrää. Kaiken kaikkiaan niin sanotut epätyypilliset työsuhteet muodostivat kuntasektorin palvelussuhteista neljänneksen. Edellisvuodesta vakinaisten osuus laski reilun kaksi prosenttia. Vakinaisessa palvelussuhteessa oli silti suurin osa kuntien henkilöstöstä, noin 75 prosenttia. Lisäksi virkavapaalla oli noin 37 000 viranhaltijaa.

Kuntasektorin keskimääräiset kokonaisansiot olivat vuonna 1995 pienemmät kuin yksityisellä- ja valtio-sektorilla. Koko-aikaisen henkilöstön keskimääräinen kokonaisansio kuntasektorilla oli 10 315 mk

KUNTASEKTORIN KUUKAUSIPALKKAINEN HENKILÖSTÖ
PALVELUSSUHTEN MUKAAN VUONNA 1995

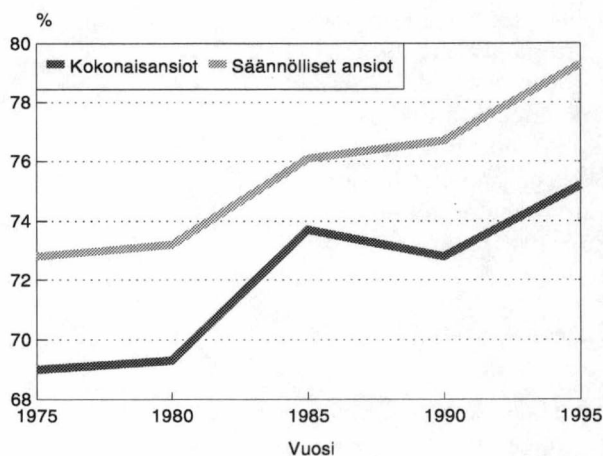
kuukaudessa, miehillä 12 802 mk ja naisilla 9 627 mk. Vastaavasti säännöllisen työajan ansiot, eli ansiot joihin ei sisälly ylitöitä eikä varallokorvauksia, olivat keskimäärin 9 874 mk kuukaudessa, miehillä 11 782 mk ja naisilla 9 346 mk. Suurista hallinnonaloista kokonaisansio nousi eniten terveydenhuollossa, 6,1 prosenttia. Sosiaali- ja sivi-

tystoimissa kokonaisansion nousu oli noin 4,5 prosenttia. Kokonaisansioden kasvu oli kuntasektorilla kuitenkin yksityistä- ja valtio-sektoria suurempi. Tämä johtuu muun muassa siitä, että nais- ja matalapalkkaerät olivat kuntasektorilla muita sektoreita suuremmat. Lisäksi ansiokehityksen tulkinnessa on otettava huomioon henkilöstö-

Kuukausipalkkaisen henkilöstön määrän muutos lokakuu 1994/95

	Lukumäärä		Muutos %
	lokakuu 1994	lokakuu 1995	
Koko kuntasektori	404 000	402 200	-0,4
Kunnat	303 500	301 900	-0,5
Kuntayhtymät	100 500	100 300	-0,2
Vakinaiset	310 700	302 900	-2,5
Sijaiset	38 200	40 500	+6,0
Määräaikaiset	30 700	33 600	+9,4
Tilapäiset	2 100	2 600	+23,8
Työllistetyt	20 300	20 400	+0,5
Muu henkilöstö	2 000	1 900	-5,0

NAISTEN ANSIOIDEN SUHDE MIESTEN ANSIOIHIIN

rakenteen muutokset, kuten esimerkiksi henkilöstön ikääntyminen, joka nostaa kokemuslisien määrää ja siten kasvattaa palkkaa.

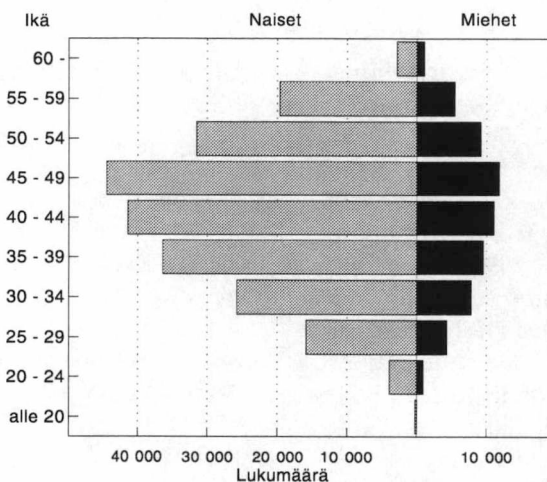
Sukupuolten väliset palkka-erot kaventuivat

Naisilla kokonaiskeskiansio oli miehiä suurempi ainoastaan alle 25-vuotiaiden ikäryhmässä. Naisien keskiansiot kasvavat iän mukaan tasaisesti ja korkeimmillaan keskiansiot ovat 55-60 vuotiaana, noin 10 100 mk. Miesten keskiansioiden kasvu on selvästi suurempaa kuin naisilla. Esimerkiksi 60-vuotias kuntasektorin palveluksessa oleva mies ansaitsi vuonna 1995 keskimäärin 14 500 mk, noin 51 prosenttia enemmän kuin vastaavan ikäinen nainen.

Ensi silmäyksellä ansiotasot voivat näyttää suurilta, mutta tarkempi tarkastelu ammatin ja tutkinnon mukaan osoittaa, että erot ovat pienemmät. Esimerkiksi hoitohenkilökunnan ammattiryhmässä naisten kokonaisansiot olivat noin 97 prosenttia vastaavista miesten ansioista, opetuslalla 86 prosenttia ja sosiaalialalla 80 prosenttia. Kuntasektorille on siis luonteenomaista ammatillinen eriytyminen sukupuolen mukaan. Tämä merkitsee sitä, että miehet sijoittuvat korkeammin palkattuihin tehtäviin.

Kaupungeissa ja muissa kunnissa naisten kokonaisansiot olivat noin 77 prosenttia miesten kokonaisansioista. Sen sijaan kuntayhtymissä naiset ylsivät vain reiluun 68 prosenttiin miesten ansioista. Koko kuntasektorilla naisten kokonaisansioiden suhde miesten kokonaisansioihin oli noin 75 prosenttia, mikä on kolme prosenttia pienempi kuin esimerkiksi valtiosektorilla. Säännöllisiä ansioita tarkasteltaessa naisten ja miesten ansioiden väliset erot ovat hieman pienemmät. Naisten säännölliset ansiot olivat noin 79 prosenttia miesten ansioista.

KUNTARYHMÄN HENKILÖSTÖ IKÄRYHMÄN MUKAAN VUONNA 1995

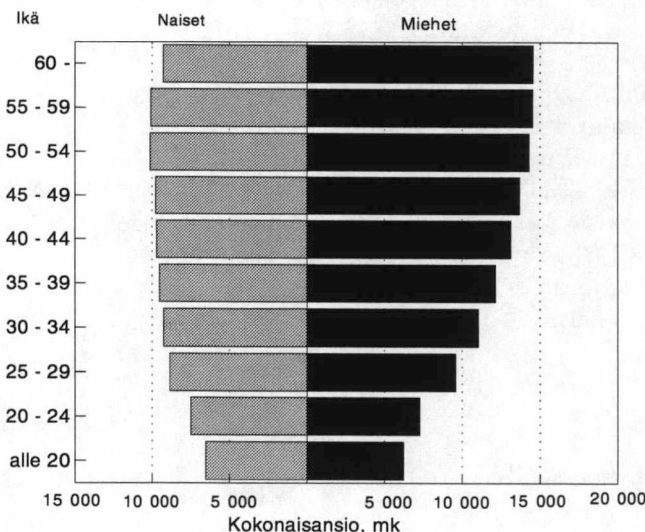
Kuntien henkilöstö ikääntyy

Kuntien henkilöstön keski-ikä vuoden 1995 lokakuussa oli 42,6 vuotta. Edellisvuodesta keski-ikä on noussut puolella vuodella. Viimeisen viidentoista vuoden aikana työntekijöiden keski-ikä on kuntasektorilla noussut keskimäärin 4,5 vuodella, naisilla viidellä ja miehillä noin kolmella vuodella. Kuntasektorin henkilöstön keski-ikää nostaa muun muassa se, että nuorten määrä on vähentynyt merkittä-

västi. Esimerkiksi vuonna 1985 kokoaikaisia kuukausipalkkaisia, alle 25-vuotiaita nuoria oli kuntasektorilla noin 21 000 eli lähes kahdeksan prosenttia kokoaikaisista työntekijöistä ja vielä vuonna 1991 reilut 19 200 eli noin 6,2 prosenttia. Vuodesta 1992 lähtien nuorten määrä on jyrkästi laskenut ja vuonna 1995 alle 25-vuotiaita oli vain 1,8 prosenttia kokoaikaisista työntekijöistä, yhteensä 5 128.

Lähde Kuntasektorin kuukausipalkat 1995
Lisätietoja Mikko Leinonen (09) 1734 3460

KUNTASEKTORIN KUUKAUSIPALKKAISTEN KOKONAISANSIO IKÄRYHMÄN MUKAAN

VALTIOLLA 110 500 KOKOAIKAISTA PALKANSAAJAA

Valtiolla oli 1995 marraskuussa 110 465 kokoaikaista kuukausipalkkaista henkilöä. Kokoaikaisten kuukausipalkkaisten määrä on vähentynyt noin 18 300 palkansaajalla. Tämä johtuu pääosin yhtiöittämisestä: vuonna 1994 yhtiöitettiin Posti- ja telelaitos sekä Karttakeskus. Vuonna 1995 yhtiöitettiin mm. VR ja Valtion viljavarasto. Vuonna 1995 valtion henkilöstöstä noin 4 % toimi valtion liikelaitoksissa (kuten esim. Autorekisterikeskus).

Kuukausipalkkaisen henkilöstö määrä kokonaisuudessaan on laskenut vuodesta 1994 runsaat 15 %.

Budjettitalouteen kuuluvia kokoaikaisia henkilöitä oli 106 405. Budjettitalouteen kuuluvista naisista yli puolet toimi hallinnollisessa tai konttoriteknisessä ammattiryhmässä osasto- tai toimistosihteerinä tai verotustehtävissä.

Lähes kolmannes miehistä on teknisen, lunnontieteellisen tai humanistisen työn ammattiryhmässä. He toimivat insinööreinä tai teknikoina sekä opetuslalla.

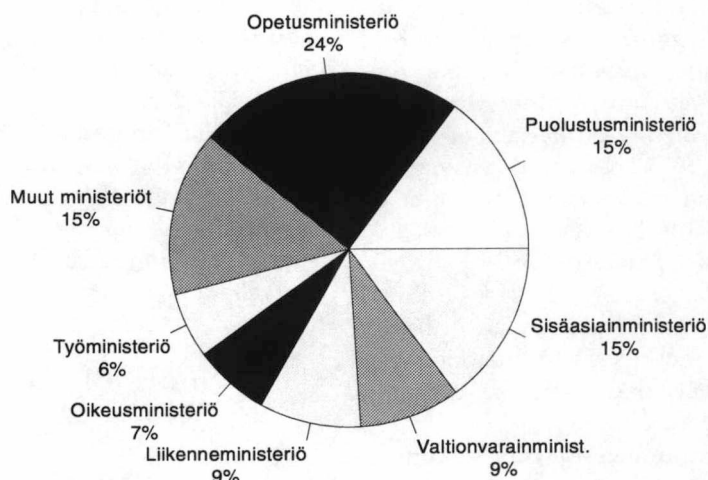
Suurimpia hallinnonaloja oli opetusministeriö, joka työllisti 24 %, puolustusministeriö ja sisäasiainministeriö 15 %.

Valtion kuukausipalkkaisen henkilöstön säännöllisen työajan keskiansio oli marraskuussa 1995 keskimäärin 11 317 markkaa. Miesten ansio oli 12 395 markkaa ja naisten 9 926 markkaa. Kokonaiskeskiansio oli 11 625 markkaa, miehillä 12 871 markkaa ja naisilla 10 017 markkaa. Ansio kasvoi edellisestä vuodesta 4,1 % (kiinteällä painorakenteella samoista ryhmistä), miehillä 4,1 % ja naisilla 4,2 %.

VALTION KUUKAUSIPALKKAINEN HENKILÖSTÖ VUOSINA 1990 – 1995

Palkkausmuoto	Lukumäärät					
	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Kotimaassa toimivat						
Yhteensä	194 602	194 195	189 874	179 484	146 445	124 170
– kokoaikaiset täysipalkkaiset	169 444	172 235	169 546	152 714	128 773	110 465
– osa-aikaiset täysipalkkaiset	9 588	7 807	8 250	11 820	10 679	8 245
– osapalkkaiset	15 570	14 153	12 078	14 950	6 993	5 460
Ulkomaan kokoaikaiset	1 192	1 183	987	963	956	952

VALTION KUUKAUSIPALKKAISET HALLINNONALAN MUKAAN VUONNA 1995

SÄÄNNÖLLISEN TYÖAJAN ANSIO VUOSINA 1994–1995

Valtion liikelaitoksissa ja budjettitaloudessa toimivat kokoaikaiset palkansaajat.

	Lukumäärä		Kuukausiansio	
	1994	1995	1994	1995
Budjettitalous	110 612	106 405	10 685	11 295
Liikelaitokset	18 161	4 060	10 535	11 899
Yhteensä	128 773	110 465	10 664	11 317

KUNTASEKTORIN TUNTIPALKKA

49,44 MARKKAA

Kuntasektorin työsopimus-suhteisten tuntipalkkaisten työntekijöiden säännöllinen keskituntiansio työaikalisineen oli lokakuussa 1995 49,44 markkaa. Ansio nousi edellisen vuoden marraskuusta 2,7 %. Miesten ansio oli 50,24 ja naisten 43,69 markkaa.

Tiedustelussa oli mukana reilut 24 000 palkansaajaa, joista yli 13 % oli naisia. Lisäksi tiedustelussa oli mukana maatalouslomittajia, oppilaita, nuoria, yms. ja suojatyöntekijöitä yhteensä 5 347. Maatalouslomittajia oli lokakuun tiedustelussa yhteensä 4 034 ja heidän kokonaiskeskituntiansio oli 34,16 markkaa.

Yli kolmannes tuntipalkkaista työskenteli kiinteistö-, puhtaus- ja vuokrauspalveluissa ja heidän ansionsa oli 48,00 markkaa. Toimialoilla on tapahtunut rakenteellisia muutoksia, lukumäärät eivät ole vertailukelpoisia edellisen vuoden lukuihin.

Tuntiansio valtiolla 51,77

Valtion tuntipalkkaisten työntekijöiden ja toimihenkilöiden säännöllisen työajan ansio oli marraskuussa 51,77 markkaa. Ansio nousi edellisen vuoden marraskuusta 4,4 %. Miesten ansio oli 52,20 ja naisten 47,53 markkaa.

Kokonaistuntiansio oli marraskuussa 1995 53,85 markkaa, se nousi vuositasolla 4,5 %.

Valtion tuntipalkkaisia työntekijöitä ja toimihenkilöitä oli toukuussa vain 2 573. Tuntipalkkainen henkilöstö on vähentynyt vuodessa 46,1 %. Vähennys johtuu pääosin yhtiöittämisestä.

Lähde Julkisen sektorin tuntipalkat 4.neljännes 1995

KUNTASEKTORIN TUNTIPALKKAISTEN LUKUMÄÄRÄT JA SÄÄNNÖLLISEN TYÖAJAN TUNTIANSIOT TOIMIALOITTAIN LOKAKUUSSA 1995

Toimiala	Lkm	Tuntiansio	Ansoiden muutos-% marrask. -95
Yhteensä	24 196	49,44	2,7
Energia- ja vesihuolto	2 770	54,70	3,4
Talonrakennus	1 187	47,61	3,7
Maa- ja vesirakennus	3 129	49,59	5,2
Kiinteistö-, puhtaus- ja vuokrauspalvelu	9 464	48,00	..
Julkinen hallinto ja maanpuolustus	3 277	47,06	..

KUNTASEKTORIN TUNTIPALKKAISTEN LUKUMÄÄRÄT JA TUNTIANSIOT ERÄISSÄ AMMATEISSA LOKAKUUSSA 1995

Ammatti	Lkm	Tuntiansio	Ansoiden muutos-% marraskuu 1994
Kirvesmies	1 925	52,26	4,0
Puisto- ja puutarhatyönt.	1 351	38,57	1,4
Putkiasentaja vanh.	926	54,75	3,5
Sähköasentaja vanh.	742	59,27	4,6
Seka- ja aputyönt.	2 204	39,86	2,9
Siivous- ja puhdistust.	666	43,33	3,0
Maatalouslomittajat	4 034	34,16	11,7

VALTION TUNTIPALKKAISTEN LUKUMÄÄRÄT JA SÄÄNNÖLLISEN TYÖAJAN TUNTIANSIOT TOIMIALOITTAIN MARRASKUUSSA 1995

Toimiala	Lukumäärä	Lukumäärän muutos marraskuu -94	Tuntiansio	Ansoiden vuosimuutos-% marraskuu -94
Yhteensä	2 573	-46,1	51,77	4,4
Maa- ja vesirak.	568	-36,1	50,27	9,6
Julkinen hallinto	2 005	8,9	52,11	8,9

TYÖTAISTELUT VÄHENIVÄT VUONNA 1995

Tilastokeskuksen tilaston mukaan viime vuonna käytiin maassamme 112 työtaistelua. Edellisestä vuodesta työtaistelujen lukumäärä väheni 59:llä. Työtaisteluihin osallistuneiden työntekijöiden lukumäärä kuitenkin kasvoi vuoden 1994 runsaasta 70 000:sta n. 127 000:een, mikä on 6,3 prosenttia kaikista työllisistä. Myös menetettyjen työpäivien lukumäärä lisääntyi laskennallisesti 526 000:sta 869 000:een ja bruttopalkkojen menetykset kasvoivat n. 200 miljoonasta n. 300 miljoonaan. Työtaistelujen keskimääräinen kesto oli 6,8 työpäivää osallistuneiden lukumäärällä painotettuna.

Selvästi suurin työtaistelu käytiin terveydenhuoltoalalla, jossa sopimusneuvottelujen kariuduttua terveyden- ja sosiaalihuoltoalan ammattijärjestö Tehy järjesti valta-

kunnallisen työtaistelun helmimaaliskuussa. Tähän lakkoon osallistui n. 60 000 sairaanhoitajaa, ja työpäiviä menetettiin n. 687 000, eli 79 prosenttia kaikista työpäivien menetyksistä tapahtui Tehyn lakossa. Myös toinen suuri työtaistelu käytiin samoihin aikoihin, kun palontorjunta-alalla käytiin 2 500 palomiehen valtakunnallinen työtaistelu, joka kesti yli kaksi kuukautta. Näiden kahden valtakunnallisen lakon johdosta suurin osa työpäivien menetyksistä tapahtui vuoden kahdella ensimmäisellä neljänneksellä, tammi-maaliskuussa 81 prosenttia ja huhti-kesäkuussa 16 prosenttia. Muut työtaistelut olivat yleensä paikallisia ja suhteellisen pieniä. Helmikuun lopulla käytiin talonrakennusalalla kolme päivää kestänyt sopimusneuvottelua koskenut lakko ja syyskuun lo-

pulla paperiteollisuudessa järjestettiin muutamassa tehtaassa työtaistelu, jonka syynä oli erimielisyys siivous- ja kunnossapitotoimintojen organisoinnista.

Työtaisteluista 55 oli kestoltaan korkeintaan kahdeksan tuntia, 51 työtaistelua kesti kahdeksasta tunnista viiteen työpäivään ja kuusi kertaa kesto oli yli viisi päivää. Yleisimmin työtaisteluja käytiin Turun ja Porin läänissä (30) sekä Hämeen läänissä (27). Yleisimmät työtaistelujen syyt olivat palkka-vaatimukset (28) ja työvoiman vähentäminen (26). Myös työ- ja virkaehtosopimusneuvottelut ja työn järjestely olivat merkittäviä työtaistelujen syitä. Viime vuonna kaikki työtaistelut alkoivat työntekijäosa-puolen aloitteesta.

Lisätietoja Harri Nummila (09) 1734 3235

TYÖTAISTELUT, NIIHIN OSALLISTUNEET TYÖNTEKIJÄT SEKÄ MENETETYT

Vuosi	Työtaistelut	Työntekijöitä			Menetettyjä työpäiviä	
		Lukumäärä	Työtaistelua kohden	Prosenttia työllisistä	Lukumäärä	Työtaisteluihin osall. kohden
1985	848	171 350	202	7,0	174 399	1,0
1986	1 225	602 730	492	24,8	2 787 600	4,6
1987	802	99 290	124	4,1	130 890	1,3
1988	1 353	244 070	180	10,0	179 820	0,7
1989	629	158 480	252	6,4	204 210	1,3
1990	455	244 760	538	9,9	935 150	3,8
1991	284	166 770	587	7,1	458 340	2,7
1992	168	103 510	616	4,8	76 090	0,7
1993	124	22 920	185	1,1	17 040	0,7
1994	171	70 540	413	3,5	525 700	7,5
1995	112	127 039	1 134	6,3	869 422	6,8
I	42	79 934	1 903	3,9	703 499	8,8
II	27	6 340	235	0,3	141 943	22,4
III	21	6 267	298	0,3	6 034	1,0
IV	22	34 498	1 568	1,7	17 946	0,5

TYÖTAISTELUT, NIIHIN OSALLISTUNEET TYÖNTEKIJÄT SEKÄ MENETYKSET TYÖPÄIVINÄ JA
BRUTTOPALKKOINA 1995

Toimiala	Työtaistelut	Osallistuneita	Menetettyjä työpäiviä	Menetykset bruttopalkkoina
C Mineraalien kaivu	2	167	49	28
130 Metallimalmien louhinta	2	167	49	28
D Teollisuus	84	16 575	12 069	5 753
151 Elintarvikkeiden valmistus (151–158)	5	1 907	565	466
159 Juomien valmistus	1	272	513	226
170 Tekstiilien valmistus	1	5	9	3
180 Vaatteiden valmistus ja turkisten muokkaus	3	142	69	20
201 Puun sahaus, höyläys ja kylästy	2	61	98	39
203 Rakennuspuusepäntuotteiden valmistus (203–205)	2	75	106	42
211 Massan, paperin ja kartongin valmistus	11	3 647	1 627	864
212 Paperi- ja kartonkituotteiden valmis	7	1 272	2 210	998
252 Muovituotteiden valmistus	1	40	150	72
260 Ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus (Lasi-, savi- ja kivituuotteiden yms. valmistus)	5	133	277	113
270 Perusmetallien valmistus	8	946	643	353
280 Metallituotteiden valmistus poislukien koneet ja laitteet	4	295	169	79
290 Koneiden ja laitteiden valmistus	18	4 447	3 134	1 410
300 Konttori- ja tietokoneiden valmistus	2	331	331	126
320 Radio-, televisio- ja tietoliikennevälineiden valmistus	1	17	22	9
330 Lääkintäkojeiden, hienomekaanisten kojeiden ja optisten instrumenttien, kellojen valmistus	2	207	436	185
351 Laivojen ja veneiden valmistus ja korjaus	9	2 630	1 521	670
352 Muiden kulkuneuvojen valmistus (352–353)	1	93	132	55
362 Muu valmistus (362–366)	1	55	58	22
F Rakentaminen	3	1 147	2 395	1 026
452 Talonrakentaminen (4521,4522)	3	1 147	2 395	1 026
G Tukku- ja vähittäiskauppa;	1	335	322	103
502 Moottoriajoneuvojen huolto ja korjaus	1	311	298	95
521 Vähittäiskauppa (521–526)	1	24	24	8
I Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne	15	13 242	10 991	31
630 Liikennettä palveleva toiminta ja matkatoimistot	9	2 480	1 369	592
641 Posti- ja kuriiritoiminta	1	10 364	9 341	2 421
642 Teleliikenne	5	398	282	121
J Rahoitus- ja vakuutustoiminta	2	33 065	17 028	8 150
650 Rahoitus	2	33 065	17 028	8 150
K Kiinteistö-, vuokraus ja tutkimuspalvelu	1	1	3	1
741 Lainopillinen ja taloudellinen				1
Konsultointi; hallintayhtiöt	1	1	3	1
L Julkinen hallinto ja maanpuolustus;	1	2 500	139 063	56 250
Pakollinen sosiaalivakuutus				
752 Järjestystoimi	1	2 500	139 063	56 250
N Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut	1	60 000	687 499	227 500
851 Terveystenhoitopalvelut	1	60 000	687 499	227 500
O Muut yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelut	2	7	4	2
Virkistys- ja kulttuuri-, ja urheilupalvelut	2	7	4	2
Yhteensä	112	127 039	869 422	301 948

ASUNTOJA OSTETTIIN VIIME VUONNA 16,5 MILJARDILLA MARKALLA

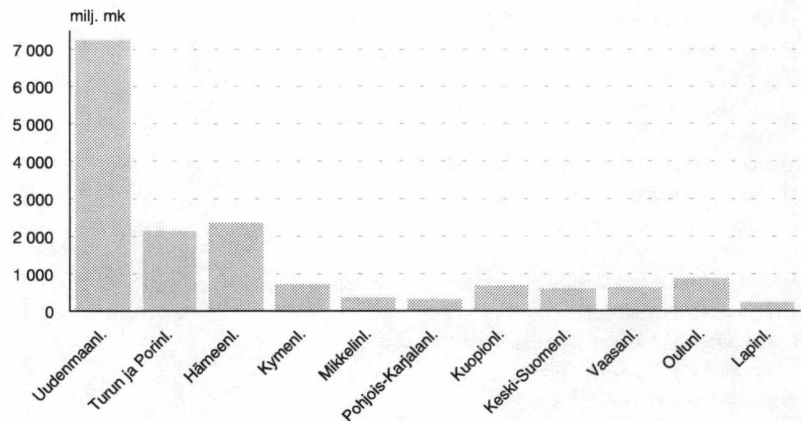
Viime vuonna tehtiin noin 56 000 asunto-osakekauppaa. Kauppojen lukumäärä laski viisi prosenttia edellisestä vuodesta. Asuntokauppa oli keväällä 1995 suhteellisen hiljaista, mutta vilkastui selvästi syksyllä. Kauppa on jatkunut vilkkaana myös tänä vuonna. Rahaa kaupoissa käytettiin yhteensä 16,5 miljardia markkaa. Kokonaiskauppasumma laski 1,3 miljardia markkaa edellisvuodesta.

Tiedot perustuvat Tilastokeskuksen vuoden 1995 asuntojen hintatilastoon, joka on laadittu verottajan leimaverolaskelmista. Tilasto kattaa koko maan postinumeron tarkkuudella.

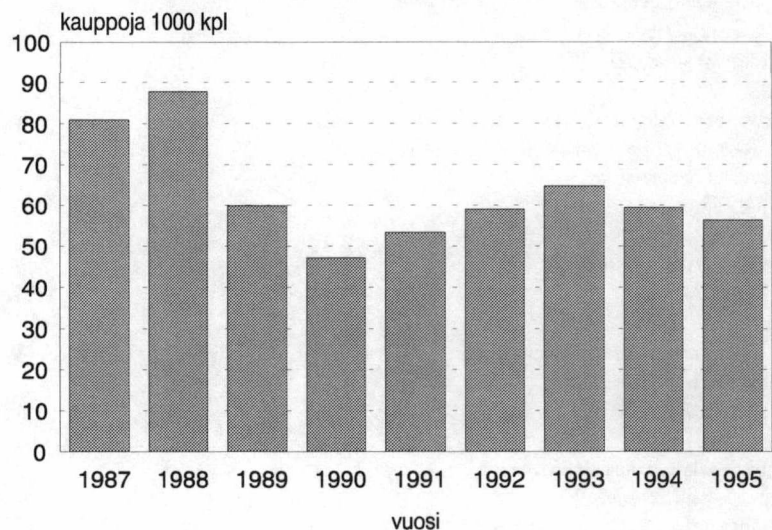
Vanhojen vapaarahoitteisten asuntojen keskihinta oli viime vuonna 4 790 markkaa neliöltä, neljä prosenttia alempi kuin edellisvuonna. Pääkaupunkiseudulla hinnat laskevat vuodessa 5,5 prosenttia ja muualla maassa 2,1 prosenttia. Keskihinta oli pääkaupunkiseudulla 6 660 markkaa ja muualla Suomessa 4 220 markkaa neliöltä. Koko maan asunto-osakekaupoista pääkaupunkiseudulla tehtiin 27 prosenttia.

Lähde Asuntojen hinnat 1995

KAUPPASUMMAT LÄÄNEITTÄIN VUONNA 1995

ASUNTO-OSAKEKAUPPOJEN LUKUMÄÄRÄT

Paljonko maksaa kaksio Helsingin Kalliossa?

Vuoden 1995 tiedot asunto-osakekaupoista ovat valmistuneet. Nyt on saatavissa verotuksen leimaverolaskelmiin perustuvat tiedot asunto-osakkeiden kaupoista ja toteutuneista kauppahinnoista. Koko maan tiedot ovat vuodesta 1987 alkaen. Uudenmaan, Oulun ja Lapin lääneistä tiedot ovat vuodesta 1985.

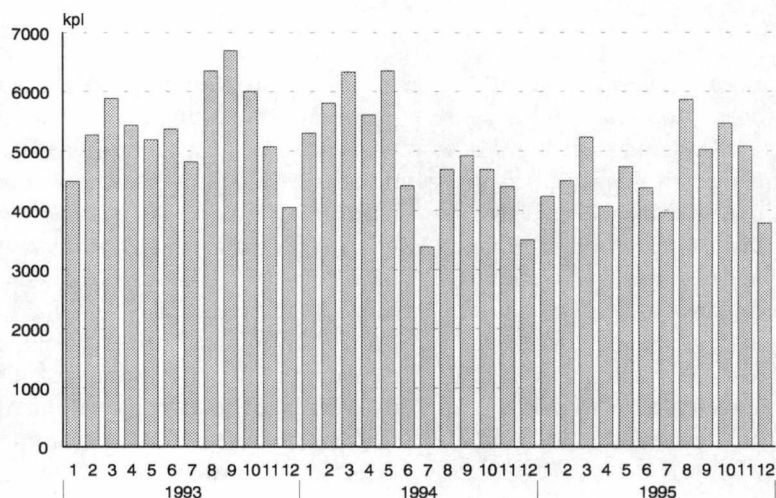
Yhdistelemällä postinumeroalueita ja viikkoja voit itse määritellä alueen ja ajanjakson, jolta tiedot haluat. Pienin mahdollinen alue on postinumeroalue, lyhin ajanjakso on yksi viikko.

Tiedot velattomista myyntihinnoista saat, jos määritellyn tyyppisestä asunnosta on tehty vähintään viisi kauppaa. Tulosteiden hinnat alkaen 150 mk.

Lisätietoja ja tilaukset

Tuula Kuoppala puh: (09) 1734 3558

ASUNTO-OSAKEKAUPPOJEN LUKUMÄÄRÄT KUUKAUSITTAIN

Paljonko maksaa kaksi Helsingin Kalliossa – entä Varkauden Puurtilanniemessä

ASUNTOJEN HINNAT NOUSIVAT SELVÄSTI

Vanhojen kerrostaloasuntojen hinnat nousivat huhti-kesäkuussa selvästi vuoden ensimmäisestä neljänneksestä. Pääkaupunkiseudulla asuntojen hinnat nousivat 4,9 ja koko maassa 4,2 prosenttia. Hintojen nousu päätti kolme vuotta jatkuneen vakaan hintatason kauden. Kaupankäynti jatkui vilkkaana koko kevään. Tiedot ovat Tilastokeskuksen laatimasta asuntojen hintatilastosta, joka perustuu kiinteistönvälittäjien ai-neistoon.

Helsingin keskustassa hinnat pysyivät toisella neljänneksellä lähes ennallaan. Siellä hinnat olivat nousseet jo aikaisemmin. Kanta-kaupungin ulkopuolella hinnat kohosivat Helsingissä kolmesta kuu-teen prosenttia. Espoossa tilastoi-tiin 7,9 prosentin ja Vantaalla 3,9 prosentin nousu. Turussa hintojen nousua oli 8,1 ja Tampereella kaksi prosenttia. Hinnat pysyivät ennal-laan tai laskivat tilaston kaupun-geista vain Lahdessa ja Raumalla.

Helsingin keskustan vanhat kerrostaloasunnot maksoivat keskimäärin 9 600 markkaa neliöltä, kun itäisten ja pohjoisten lähiöiden hintataso oli noin 5 200 markkaa. Tampereella, Turussa, Oulussa ja Vantaalla keskimääräiset neliöhin-nat olivat 4 500–5 000 markkaa. Halvimpia asunnot olivat Kouvo-lassa ja Kotkassa, alle 3 800 mark-kaa neliöltä.

Lähde Asuntojen hinnat 1996, 2. neljännes

VANHOJEN KERROSTALOASUNTOJEN KESKIMÄÄRÄISET VELATTOMAT NELIÖHINNAT JA INDEKSIT
(1983=100) 2/1996

Kaupunki	mk/m ² 2. nelj.	mk/m ² 1. nelj.	Nimellishinta- indeksi 2. nelj.	muutos edell. nelj. %	Reaalihinta- indeksi** 2. nelj.	muutos edell. nelj. %	Kaupat tilastossa lukumäärä
Koko maa	5 404	5 186	146,9	4,2	90,7	3,7	4 171
Pääkaupunkiseutu	7 127	6 792	133,7	4,9	82,5	4,4	1 335
Muu Suomi	4 535	4 362	155,4	4,0	95,9	3,4	2 836
Helsinki***	7 664	7 323	135,4	4,7	83,6	4,1	998
Helsinki-1	9 568	9 519	154,2	0,5	95,2	0,0	210
Helsinki-2	8 248	7 901	137,1	4,4	84,6	3,9	253
Helsinki-3	7 005	6 571	130,5	6,6	80,6	6,1	362
Helsinki-4	5 245	5 073	126,7	3,4	78,2	2,9	173
Espoo+Kauniainen	6 203	5 747	139,1	7,9	85,9	7,4	202
Vantaa	4 740	4 563	119,0	3,9	73,5	3,4	135
Kehyskunnat*	4 058	3 995	129,8	1,6	80,1	1,1	244
Tampere	4 635	4 544	151,3	2,0	93,4	1,5	276
Turku	4 923	4 555	143,3	8,1	88,4	7,5	363
Pori	4 269	4 026	187,7	6,0	115,9	5,5	109
Lappeenranta	4 899	4 705	151,3	4,1	93,4	3,6	118
Kouvola	3 712	3 487	152,1	6,5	93,9	5,9	55
Lahti	4 094	4 073	144,9	0,5	89,4	0,0	229
Hämeenlinna	4 851	4 689	190,8	3,5	117,8	2,9	45
Kotka	3 650	3 341	158,5	9,2	97,8	8,7	39
Rauma	3 901	3 998	181,4	-2,4	112,0	-2,9	45
Kuopio	5 267	4 932	162,3	6,8	100,2	6,3	139
Jyväskylä	5 182	5 019	142,3	3,2	87,8	2,7	117
Vaasa	5 133	4 974	157,7	3,2	97,3	2,7	30
Mikkeli	4 526	4 442	165,2	1,9	102,0	1,4	80
Joensuu	5 439	5 160	152,6	5,4	94,2	4,9	109
Oulu	4 814	4 573	152,7	5,3	94,3	4,7	181
Rovaniemi	4 605	4 344	139,8	6,0	86,3	5,5	47

* Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Riihimäki, Sipoo, Tuusula ja Vihti

** Reaalihintaindeksi 1983=100: asuntojen hinnat suhteessa kuluttajahintoihin.

*** Helsingin aluejako on selostettu julkaisussa.

VIENTIHINNAT LASKUSSA

Vientihinnat laskivat kesäkuusta heinäkuuhun 1,4 prosenttia, kun paperit ja kartongit sekä perusmetallit halpenivat. Sen sijaan selluloosan vientihinnat kääntyivät nousuun ja ne kohosivat kesäkuusta heinäkuuhun lähes kaksitoista prosenttia. Tiedot käyvät ilmi Tilastokeskuksen vientihintaindeksistä.

Viime vuoden heinäkuusta vientihinnat ovat laskeneet 0,3 prosenttia. Viimeksi vientihinnat laskivat vuotta aiemmasta toukokuussa 1994.

Vaikka selluloosan vientihinnat kääntyivät nousuun heinäkuussa, niin vuoden 1995 heinäkuusta selluloosan hinnat ovat laskeneet 46 prosenttia. Paperien ja kartonkien vientihinnat ovat sen sijaan viisi prosenttia korkeammalla tasolla kuin heinäkuussa 1995.

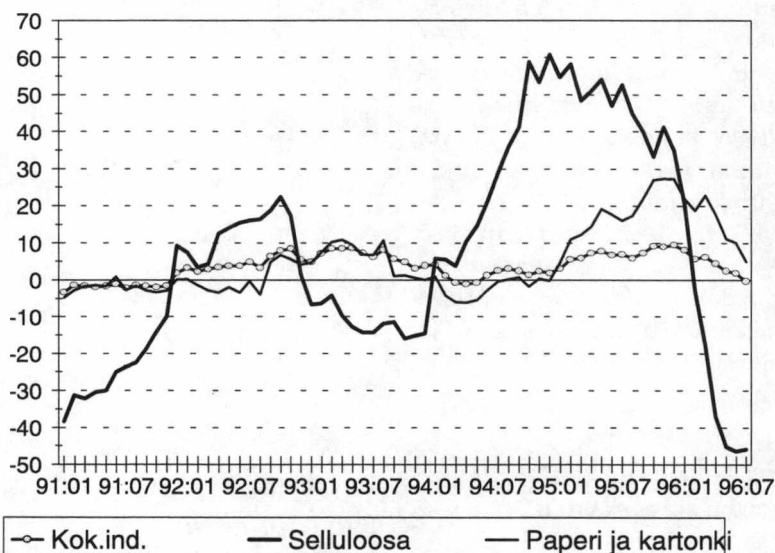
Perusmetallien vientihinnat ovat laskeneet runsaat viisi prosenttia sekä sähkötekniset tuotteet ja optiset laitteet puoli prosenttia viime vuoden heinäkuusta. Sen sijaan koneiden ja laitteiden hinnat ovat nousseet kolme prosenttia sekä kulkuneuvot runsaan prosentin viime vuoden heinäkuusta.

Teollisuuden tuottajahinnat alenivat kesäkuusta heinäkuuhun 0,6 prosenttia. Lasku johtui, kuten vientihinnoissakin, paperien ja kartonkien sekä perusmetallien halpenemisestä. Vuodessa teollisuuden tuottajahinnat ovat laskeneet 0,7 prosenttia.

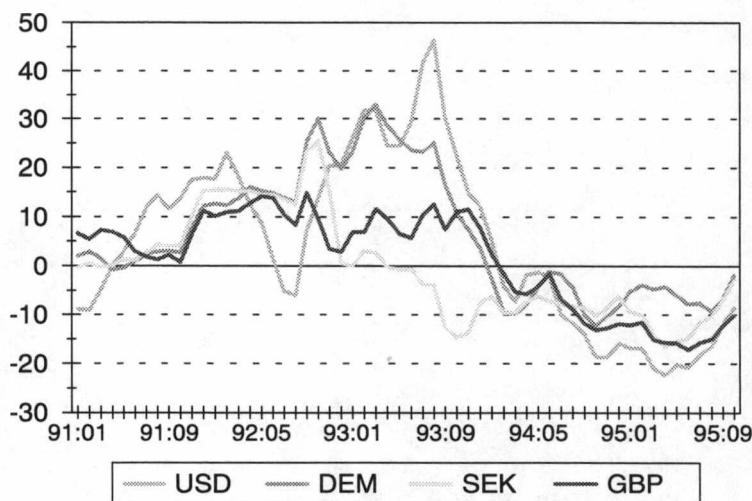
Tukkuhinnat nousivat kesäkuusta heinäkuuhun 0,4 prosenttia. Tämä aiheutui maataloustuotteiden, öljytuotteiden ja raakaöljyn kallistumisesta. Viime vuoden heinäkuusta tukkuhinnat ovat kohonneet puoli prosenttia.

Kotimaisten tavaroiden tukkuhinnat ovat nousseet vain 0,1 prosenttia ja tuontitavaroiden tukkuhinnat 1,3 prosenttia viime vuoden heinäkuusta.

VIENTIHINTAINDEKSIN VUOSIMUUTOKSET
1991 TAMMIKUU – 1996 HEINÄKUU

VALUUTTOJEN KESKIKURSSIEN VUOSIMUUTOS
TAMMIKUU 1990 – LOKAKUU 1995

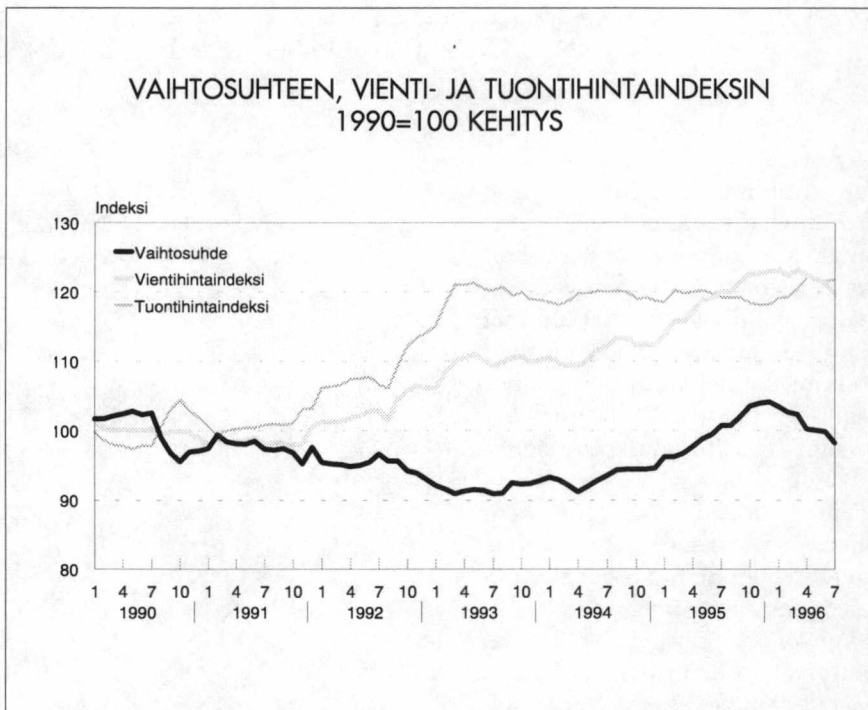

Tuontihinnat nousivat kesäkuusta heinäkuuhun 0,1 prosenttia. Vuodessa tuontihinnat ovat nousseet 2,2 prosenttia. Öljytuotteiden tuontihinnat ovat nousseet lähes 20 prosenttia, koneiden ja laitteiden lähes viisi prosenttia sekä kuluneuvojen hinnat runsaat kolme prosenttia viime vuoden heinäkuusta.

Suomen markka on heikentynyt vuoden 1995 heinäkuusta vuoden 1996 heinäkuuhun dollariin verrattuna kahdeksan prosenttia, Ruotsin kruunuun lähes 17 prosenttia ja Englannin puntaan viisi prosenttia. Sen sijaan samaan aikaan Saksan markkaan nähden Suomen markka on vahvistunut 0,3 prosenttia.

Vaihtosuhte heikentynyt tammikuusta alkaen

Ulkomaankaupan vaihtosuhte on heikentynyt tämän vuoden tammikuusta alkaen. Vaihtosuhte kertoo vienti- ja tuontihintojen suhteen. Tilastokeskuksen vienti- ja tuontihintaindeksistä laskettu vaihtosuhte on heikentynyt vuoden 1995 joulukuusta vuoden 1996 heinäkuuhun 5,7 prosenttia.

Kansainvälinen raaka-aineiden hintakehitys

Raaka-aineiden dollaripohjaisia maailmanmarkkinahintoja mittava HWWA-indeksi nousi kesäkuusta heinäkuuhun 1,9 prosenttia. Vuodessa HWWA-indeksi on noussut kuusi prosenttia.

Energiaraaka-aineiden hinnat ovat nousseet viime vuoden heinä-

kuusta tämän vuoden heinäkuuhun 17 prosenttia. Sen sijaan maa- ja metsätalousperäiset raaka-aineet ovat laskeneet 18 ja ei-rautametallit 25 prosenttia viime vuoden heinäkuusta.

Lähde Tuottajahintaindeksit.

Lisätietoja Jarmo Ranki puh. (09) 1734 3472

INDEKSITÄULUKKO

	II/1996	Vuosimuutos %
● Ansiotasoindeksi 1990 = 100*	120,5	3,9
Tuntipalkkaiset	118,8	3,6
Kuukausipalkkaiset	121,1	4,0
Teollisuus	127,1	3,5
● Työntekijät	127,2	3,8
● Toimihenkilöt	126,9	3,0
Talonrakennustyöntekijät	101,9	2,0
Tukku- ja vähittäiskauppa	123,0	4,8
Kuljetus	122,7	4,4
Rahoitus	128,1	5,3
Kunta	120,7	4,0
Tuntipalkkaiset	115,9	3,0
Kuukausipalkkaiset	121,1	4,0
Valtio	114,2	3,3
Tuntipalkkaiset	117,2	0,5
Kuukausipalkkaiset	114,0	3,5
Yksityinen sektori	121,3	3,8
Tuntipalkkaiset	119,0	3,7
Kuukausipalkkaiset	122,7	3,9
● Reaaliansioindeksi 1990 = 100*	106,8	3,2
● Asuntojen hintaindeksi 1983 = 100	146,5	+2,7
Pääkaupunkiseutu	134,1	+2,6
Helsinki	135,7	+3,2
Muu Suomi	153,8	02,8
Tampere	152,4	+0,9
Oulu	153,6	+2,1
	Elokuu 1996	Vuosimuutos %
● Kuluttajahintaindeksi 1990 = 100	112,6	0,4
Ravinto	93,1	-1,5
Asuminen, lämpö ja valo	100,9	-0,2
Liikenne	126,0	0,9
Vapaa-aika, virkistys ja koulutus	119,1	0,1
● Elinkustannusindeksi 1951:10 = 100	1 397	0,4
● Maatalouden tuotantopanosten hintaindeksi 1990=100	87,2	1,8
● Tukkuhintaindeksi 1990 = 100	109,8	0,2
DA Elintarvikkeet	99,1	2,1
232 Oljytuotteet	138,3	11,7
27 Perusmetallit	114,6	-8,4
DK Koneet ja laitteet	123,9	3,5
DL Sähköiset tuotteet ja optiset laitteet	100,9	-3,3
DM Kulkuneuvot	130,1	1,4
E Sähkö	125,9	2,5
● Vientihintaindeksi 1990 = 100	118,2	-1,5
DD Puutavara ja puutuotteet	98,4	-7,3
21 Selluloosa, paperi ja paperituotteet	119,6	-4,3
27 Perusmetallit	111,0	-11,6
28 Metallituotteet	126,4	-0,7
DK Koneet ja laitteet	133,9	3,7
DL Sähkötekniset tuotteet ja optiset laitteet	103,4	-2,2
● Tuontihintaindeksi 1990 = 100	120,9	1,5
27 Perusmetallit	125,1	-3,7
DK Koneet ja laitteet	134,9	4,4
DL Sähkötekniset tuotteet ja optiset laitteet	108,2	-3,3
DM Kulkuneuvot	138,6	3,1
● Teollisuuden tuottajahintaindeksi 1990 = 100	109,7	-1,3
● Kotimarkkinoiden perushintaindeksi 1990 = 100	105,4	-0,4
● Rakennuskustannusindeksi 1995 = 100	99,3	-0,9
Työpanokset	100,8	0,8
Tarvikepanokset	99,7	-0,5
● Maarakennuskustannusindeksi 1990 = 100	103,5	0,1
● Metsäalan konekustannusindeksi 1990 = 100	122,0	0,5
● Maarakennusalan konekustannusindeksi 1990 = 100	109,4	0,6
● Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi 1990 = 100	109,4	1,7
● Linja-autoliikenteen kustannusindeksi 1990 = 100	112,2	1,7

* Ennakkotieto

Postitus 2 lk kirje

PMM
sopimus
00022/1

SVT Suomen Virallinen Tilasto

TIEDUSTELUT

Anna-Leena Wickstrand/Palkat
Kaisa Weckström-Eno/Hinnat
(09) 17 341

MYynti

Tilastokeskus/Myyntipalvelu
PL 3B
00022 TILASTOKESKUS
puh. (09) 1734 2011
fax (09) 1734 2474

FÖRSÄLJNING

Statistikcentralen/Försäljningstjänsten
PB 3 B
00022 Statistikcentralen
tel. (09) 1734 2011
fax (09) 1734 2474

ORDERS

Statistics Finland/Sales Services
P.O.Box 3B
FIN-00022 Statistics Finland
Finland
Tel + 358-0-1734 2011
Fax +358-0-1734 2474

KÄYNTIOSOITE

Työpajakatu 13
00580 HELSINKI

ISSN 0784-8374/Palkat
ISSN 0789-2462/Hinnat